त्वष्टः समिधां पते। विष्णवाशानां पते। मित्र सत्यानां पते। वरुण धर्म्मणां पते॥ १॥ मरुतो गणानां पतयः। रुद्र पशूनां पते। इन्द्रौजसां पते। बृहस्पते ब्रह्मणस्पते। आरुचा रोचेहꣳ स्वयम्। रुचा रुरुचे रोचमानः। अतीत्यादः स्वराभरेह। तस्मिन् योनौ प्रजनौ प्रजायेय। वयꣳ स्याम पतयो रयीणां। भूर्भुवः स्वः स्वाहा" ॥ २॥ इति। हे 'अन्नपते' अन्नस्य पालकाग्ने, 'नः' अस्मभ्यं, 'अन्नस्य', सारं 'देहि'। कीदृशस्य। 'अनमीवस्य' आरोग्यहेतोः, 'शुष्मिणः' बलहेतोः, 'प्रदातारं' प्रकर्षेण तुभ्यं हविषो दातारं, मां 'प्रतारिषः' प्रकर्षेण तारय, दारिद्र्यादुत्तीर्णं कुरु। 'नः' अस्मदीयं, 'द्विपदे' मनुष्याय, 'चतुष्पदे' पशवे च, 'ऊर्जं धेहि' क्षीरादिरसं सम्पादय। अग्न्यादयो बृहस्पत्यन्ता देवाः पृथिव्यादीनां पालकाः। तादृशा हे देवाः भवदनुग्रहात् 'अहं', 'स्वयं' एव परनैरपेक्ष्येण, 'रुचा' दीप्त्या, 'रोचे' सर्व्वतो दीप्ये। तथा स्वयं 'रोचमानः' दीप्यमानः, 'रुचा' स्वकीयया दीप्त्या, 'रुरुचे' परानपि प्रकाशयामि। हे अग्ने 'अदः' मानुषसुखं 'अतीत्य', 'इह' अस्मिन् कर्म्मणि, 'स्वराभर' स्वर्गसुखमानय। 'तस्मिन्योनौ' तथाविधे स्वर्गसमानसुखयुक्ते स्थाने, 'प्रजनौ' प्रजोत्पत्तिहेतौ, 'प्रजायेय' पुत्रादीनुत्पादयेय। वयमित्यादि पूर्व्ववत्॥

इति चतुर्थोऽनुवाकः।